

התעשיינים נגד הורוביץ

יגאל הורוביץ
מכיס אל כיס

כ-800 מיליון גביעים, הנקנים בעיקר על-ידי המחלבות השונות ובראשן "תנו" בה", "טרה" ו"המחלבות מאוחדות" של יגאל הורוביץ.
לפני שלוש שנים ניסתה גם "החברה" לקופסאות-פח" להיכנס לענף זה, הקימה מיפעל לייצור גביעים. משך שנתיים התחוללה מלחמה קשה בין החברה לקופסאות-פח לבין שאר המפעלים ש-הפסידו מיליוני לירות במערכה זו. בסוף המערכה הכבדה הוכתה, "החברה-לקופסאות-פח", סגרה את מיפעל הפלסטיק שלה והדיחה את המנכ"ל הוותיק **אברהם לב**, שהתפרסם במאמריו נגד דרישות השכר של העובדים. תחתיו מונה בני דוידאי מ"אל-על", והמיפעל על כל תכולתו עומד עתה מכוסה קורי-עכ"ביש.

אולם, לא הספיקו שאר המפעלים לנשום לרווחה, ובא יגאל הורוביץ ובקש להקים מפעל בתוך תחומי "המחלבות המאוחדות" שלו. המיפעל שלו ייצר כ-מאה וחמישים מיליון גביעים בשנה. הורוביץ ביקש ממדינת ישראל ביטוח ממשלתי נגד פינוח על ההשקעות ב-ציוד שהוא קונה מגרמניה. אגף הפלסטיק במשרד-המיסוד-התעשייה הטיל וטו על התוכנית, כיוון שקיים עתה כו"ש ש-ייצור עודף בשוק, ואין למדינה עניין בהגדלת הייצור. הלך הורוביץ לאגף-המוזן באותו משרד, השיג המלצה, וקיבל את הביטוח לרכישת הציוד.
מתחריו טוענים נגדו, נוסף על טענת עודף-כוסר-הייצור, טענה חשובה נוספת. על מכירת גביעים מוטל מס-קינה בגובה 25%. כאשר היצרנים מוכרים כיום גביעים למחלבות, עליהם לשלם מס זה על התמורה שהם מקבלים. אך כאשר הורוביץ מייצר עבור עצמו, מי יידע אם הוא משלם מס על כל הגביעים? ומי יפריע לו להקטין את המחיר שהוא משלם לעצמו עבור הגביעים, להקטין בכך את מס-הקינה למדינה?
הורוביץ עצמו טוען כי המפעל ייצר רק עבור צרכיו-שלו, שיגדלו מאחר ש-הוא מגדיל את המחלבות, וכי אין לו כל כוונות למכור לאחריים. הוא אמר כי ניכוחו בעבר, כאשר המפעלים לא סיפ"קו לו גביעים בזמן וברצונו להיות בלתי-תלוי באחריים. ובכלל, הוא אומר, יוזמה פרטית אין משמעה שהוא חייב לקנות אריזות אצל אחרים.

לא-ייאמן: יושב-ראש ועדת-הכלכלה של הכנסת, נציג סיעת הליכוד בה-ר-אביר היוזמה הפרטית, **יגאל הורוביץ**, נלחם עתה בשצף-קצף נגד התעשיינים פרטיים וקבוצתיים גם יחד, המאשימים אותו כי הוא עושה בעצמו מה שהוא מגדיר אצל הממשלה כאסון. היינו, מקים מיפעל מיוחד כאשר קיים עודף כוסר ייצור בארץ, בתחום שבו הוא משקיע מטבע זר יקר.

בישראל קיימים עתה כמה מיפעלים המייצרים גביעים מפלסטיק שמשמשים לאריזות ומוצרי-חלב (לבן, שמתן) ול-שתייה קלה בקוסקים. המיפעלים הם "ארקל" של קיבוץ בית-זרע, "שפריז" של קיבוץ ניר-דוד, "פלזית" של קיבוץ גזית, "אמגת" של קבוצת "אמפא" ה-פרטית, "מדפלסט" של בעלים פרטיים באזור, ו"סופרפלאסט", הגדול מכולם, של רוני שטן. כל אלה מייצרים בשנה

העיתונאים והשביתות

העיתונאים מלאים במאמרים של עיתונאים על גל השביתות ודרישות-השכר של העובדים. עיקר הקצף יצא על שביתת האחיות. מרבית המאמרים זועמים על האחיות המעוות לבקש תוספות שכר, ולפרוץ את מחסומי השכר של הממשלה וההסתדרות.

אחת עיתונאים הקוראים לאחיות לבטל את דרישות השכר שלהן, מאור-גנים כולם באיגוד הארצי של עיתונאי ישראל. איגוד זה מנהל בימים אלה משא-ומתן תקיף עם איגוד המו"לים, על הוזה-העבודה חדש. העיתונאים טוענים כי התביעות מסתכמות בעשרים-וחמישה אחוזים לכל היותר, וכי עיקר התביעות הוא בסעיפים לא-מהותיים. המעסיקים, כמו יושב-ראש איגוד המו"לים **שבתאי הכימלר** טוענים, לעומת זאת, כי התגום התביעות לשפת מעשה יביא לי-תוספת של 90% בתשלומי השכר. כי דוגמה הביאו תביעה שהעיתונאים יקבלו מדי שבע שנות עבודה, הציגה של חופשה בשכר מלא.

מדור זה תומך בתביעות השכר של האחיות, של פועלי "אלקו" ושל ה-עיתונאים. אולם כאשר עיתונאים מטיפים לאחיות לבטל את דרישותיהם והם ע-מס תובעים תוספות, ניתן לקרוא להם צבועים. מר גם שכותבי המאמרים, רובם ככולם משתכרים הרבה יותר מאשר ה-אחיות ויש ביניהם כאלה שדאגתם אינה ממה ישלמו את הוצאות-הלימוד של ילדיהם, אלא היכן ימצאו עוד ספרים עתיקים לסיפרייהם.

החבריה של שימרון פרס

כאשר היה שמעון פרס ש-התח-בורה, הוא החליט כי צריך להקים טר-מינאל חדש בנמל התעופה בן-גוריון. אח-רי הכל, הוא גם שנה את שם משרד-הדואר למשרד-התיקשורת, והכי קל ל-חדש בתחום תיק-התחבורה זה לבנות טרמינאל בלוד.

לפרס יש ידיד בארצות-הברית, אדרי-כל ושמו **פיליפ ג'ונסון**. כאשר היה פרס מנכ"ל משרד-הביטחון נקשרה ביניהם חברות.
פרס חורה למסור את תוכנו הטרמי-נאל לג'ונסון, וחתם עימו חוזה המבטיח לג'ונסון תשלום קבוע לכל חייו, או עד שיוקם הטרמינאל. רק אחרי שנחתם ה-חוזה התברר כי התיכנון כבר נמסר מזמן למשרד אדריכלים ישראלי, המסוגל לע-שות אותה עבודה ולחסוך הוצאות במט-בע זר. פרס חורה למישרד הישראלי לשתי פעולה עם ג'ונסון. החוזה עם ג'וני-סון, קבע כי כל התשלומים ייעשו בל-ית ישראליות לפי שער של 4.2 לירות לדולר, כלומר, על כל 4.20 ל"י מקבל ג'ונסון דולר אחד. כך משלמים לו גם כיום כפול דולרים מהמגיע, כיוון שמאז ירד שער הלירה.
ג'ונסון עצמו לקח עימו כשותפת ל-עבודה חברה אמריקאית ששיתף ל-ישראלי יורד בשם **קובה אלדר**. כך יצר פרס מצב בו שילמה המדינה עד כה מאות אלפי דולרים למתכנן יורד על טרמינאל שאיש אינו חושב להקים בשנים הקרובות.

לוונברג מפתיע שוב

השופט המחוזי מעורר-הסערות שלמה לוונברג עשה זאת שוב. הפעם, בדונו בהצעה לאשר את הפירוק המ-שותף של "בנק ארץ-ישראל - בריטניה" בישראל ובבריטניה. למרות שניטל ממנו תפקיד שופט ההמצות, הוא שמר ל-עצמו את התיק של "בנק ארץ-ישראל -

שלמה לוונברג
מתוך אל תיק

הזכויות לסיפרו רבי-המכר של **טים קינאן**, "כוח מחץ", המספר על פער-לות יחידת החיסול של המוסד הישר-אלי נגד אש"ף באירופה, ובעיקר על פעולת לילה-אמרי, נרכשו על-ידי איש-הסרטים הישראלי **אלכס מסיס** ב-הצ'ימיליון דולר. עם חתימת ההסכם שולמה מיקדמה של 75 אלף דולר.

הסרט יופק בהשקעה של 6 מיליון דולר, מזה 2 מיליון דולר של משקיעים אירופיים, והשאר של אמריקאים. במאי הסרט יהיה **סטיבן רוזנברג**, מי שביים את הסרט על ספינת הפליטים היהודיים הנמלטת מגרמניה. הצילומים ייעשו חלקם באירופה וחלקם בישראל, ויוחל בהם באמצע חודש מארס 1977.

התגענה טיסות-השכר?

שמועות שהגיעו ארצה, שלפיהן נר-כשה חברת טיסות-השכר, "קריאטיב-טורס" על-ידי "אמריקן-אקספרס", עו-ררו חשש לגורל טיסות-השכר המתוכ-ננות מן החוף המערבי של ארצות-הברית לישראל.

"קריאטיב-טורס" התכוונה להביא אחת לשבועיים מטוס "ג'אמבו" עם 460 נוסעים, שימלו תמורת הטיסה ו-14 לילות, מחיר של 700 דולר למלון בן 4 כוכבים, או 870 דולר למלון בן 5 כוכ-בים (מחיר הטיסה בלבד, הלוך-ושוב, בל-א"ע), הוא 635 דולר מניו-יורק, ולכן יש להוסיף עוד 300 דולר הטיסה מלוס-אנג'לס לניו-יורק). תוכניות החב-רה הפיחו תקווה בלב המלונאים ב-ישראל, שחדריהם ריקים.

עתה הגיעו שמועות, בדבר רכישת ה-חברה על-ידי "אמריקן-אקספרס", שאי-נה מקיימת קשרים עם ישראל, והועלה חשש כי תבטל כליל את התוכניות ל-טיסות לישראל.

בריטניה". בדיון שהתקיים תשובו הוא אסר על עודף-הדיון אליהו מירון לה-קור כנדרש בחוק את המפרק, יוסף מילוא, וקבע כי מילוא לא ישיב ל-שאלות, אם שיקול-דעתו אומר שעליו לא להשיב עליהן.
קביעה זו עוררה תרעומת רבה בין הנוכחים באולם, שלא העזו להוציא הגה נוכח צעקותיו של השופט. מילוא סירב, משום כך, להשיב על שאלות עקרוניות כמו סיכויי התביעה שהגיש, "בנק יש-ראל" שביוזף להחזרת 47 מיליון דולר שיהושע בן-ציון הורשע בגניבתם; סי-כויי התביעות של נושים שונים באנגליה, וכמה יקבל, "בנק בריטניה" תמורת חב-רות-הביטוח שמכר. אלה השאלות ש-לאורן צריך בית-הדין להחליט אם הצעת-הפירוק שהוגשה לו היא טובה.
לפי הצעת-הפירוק שאישר בית-הדין-ש-פט, יקבלו הנושים הישראלים רק 53% מכל הרכוש. עודף-הדיון מירון ביקש ש-שופט יפסול עצמו, אולם השופט הורה שלא לרשום זאת בפרוטוקול. מירון הצ-ביע על כך שעודף-הדיון אמנון גולדנ-ברג, המייצג בבית-הדין את המפרק, מייצג גם את "בנק ישראל", ולכן קיים כאן ניגוד אינטרסים.

השופט אסר על מירון להכניס לתיק תלונות שהגיש על המפרק, שאינו מקיים את החוק ואינו מגיש דינים-יחשבונית אחת לחצי-שנה. התנהגות מזוהה, בהח-לט, שעליה תוגשנה פניות לבית-הדין-ש-פטה-העליון.

מי גילה השחיתות ב"אלתא"?

עם מעצרו של יעקוב ברגמן, ה-איש החזק של אשר בן-יוסף במיפעל "אלתא", השיך לתעשייה האווירית, כתוב כמה עיתונים כי הם היו הראשו-ים שפירסמו, לפני חצי שנה, את ה-עובדות שהובילו עתה לידו מעצרו.
האמת, והיא ניתנת להוכחה בקל על-ידי השוואת תאריכים (ראה תמונה), היא כי "העולם הזה" חשף את המת-רחש בתעשייה האווירית כבר שנה לפני מבקר-המדינה, ב-12.11.75, ובאחת מ-שלוש הכתבות שהוקדשו לתעשייה ה-אווירית ותארו כל מעלליו של יעקוב ברגמן. הכתבה סיפרה על טובות-ההנהגה שהפיק לעצמו מן החברה ומעובדיה, וסיפקה לחוקרי מיסטרט ישראל מידע חיוני לצורך חקירתם.

התעשייה האווירית

ידידת מזהב

היחיד העומד בבוט בבוט, מזהב באמת

מאמר זה עוסק בתעשייה האווירית הישראלית, המכונה "אלתא". המאמר מפרט על הישגיה, אתגריה, ומעורבותם של יעקוב ברגמן ואשר בן-יוסף. המאמר מציג גם פרטים על מבקר המדינה ופיקוח הממשלה על התעשייה.